

banken bliver en statsgaranteret Bank, saa kan man aldrig gøre den lige med en ikke-statsgaranteret Bank, den vil altid have en Tilløkkelse for dem, der skal ind-sætte Sparemidler i en Bank, idet de vil sige: Det er bedst at gaa hen til Landmandsbankens Filial her i Byen. De 80 Filialer i Provinsen vil, da de er statsgaranterede, have den største Sikkerhed, som overhovedet kan skabes her i Landet for, at Pengene bevarer, og det bliver derfor for de andre Banker ikke en Konkurrence paa lige Fod med Landmandsbanken. Dette er et meget vigtigt Punkt, som maa tages vel i Betragtning.

Det radikale Venstre vil være med til at søge den bedst mulige Løsning af de store Vanskeligheder, som nu foreligger, og som er blevet forøget ved den uheldige Maade, hvorpaa den højtærede Stats- og Finansminister har grebet denne Sag an; og i de Betragtninger, det ærede Medlem Hr. Pitzner anstillede desangaaende, kan jeg ganske give ham Medhold. Men vi maa kræve, at der bliver Tid til Forhandling baade i det hele og særlig til Forhandling med bankkyndige Folk, baade fra Københavns store private Banker og fra Provinsbankerne. Vi maa virkelig forhandle her i Rigsdagen med de Folk, som har Interesse og Indsigt i disse Forhold, saaledes at vi kan faa dannet os en begrundet Mening om, om vi skal gaa til den Foranstaltning, som Ministeriet i September Maaned mente var saa forfærdelig forkert. Ved at gaa til den foreslaaede Statsgaranti for Landmandsbanken vindes der selvfølgelig væsentlige Ting for dem, der nu har tabt Penge ved at tage Præferenceaktier i eller ydet Garanti for Landmandsbanken. Som det allerede er sagt her, har jo Nationalbanken tabt de 30 Millioner i Reservefonden, de 20 Millioner paa denne Ergor-Spekulation, som var meget utiltalende, og som man maa undres over, at Nationalbanken vilde støtte og vilde blive ved med at støtte, saa længe som den gjorde, og endvidere 5 Mill. Kr.s Præferenceaktiekapital. Det er 55 Mill. Kr., Nationalbanken har tabt, og det er jo i yderste Grad beklageligt, at Nationalbanken har lidt et saa uhyre Tab. Men Tabet er der jo, og jeg kan ikke se, at Nationalbanken naar saa forfærdelig meget ved maaske at kunne slippe for at afskrive disse 55 Millioner nu, derved at der indtræder Statsgaranti og man holder Banken oppe, hvorved Nationalbanken kan fingere at have disse 55 Millioner til gode hos en Bank, der i dette Øjeblik ikke blot

ingenting ejer, men ikke en Gang har fuld Dækning af, hvad den skylder, bortset fra Præferenceaktiekapitalen og Reservefonden. Det er selvfølgelig ogsaa for Østasiatisk Kompagni en meget alvorlig Ting at skulle afskrive 20 Mill. Kr. Præferenceaktiekapital, men man maa jo haabe, at Excellencen Andersen, som har tegnet disse 20 Millioner, virkelig ogsaa har regnet med, at det var noget farligt, han indlod sig paa, og truffet sine Foranstaltninger, saa at han ogsaa overfor dette Tab staaar rustet. For Store Nordiske Telegrafelskab er vel Tabet af 5 Mill. Kr. ikke afgørende, skønt det naturligvis altid er en meget stor Post. Men det kan ikke hjælpe at regne med fiktive, indbildte Værdier. Naar nu Pengene paa Grund af uforstandig Fremgangsmaade er tabt, maa man jo hellere faa Tingene gjort op og arbejde med den Soliditet, som tilvejebringes ved, at man har erkendt sine Tab og lidt sine Skader. Staten har jo saa tabt sine 40 Mill. Kr. i Præferenceaktiekapital helt og holdent og naturligvis en Del af de 41 Mill. Kr., som nu er gaaet ind i Banken i Gaar og i Dag. Men for dem staaar Staten jo som almindelig Kreditor, og den vilde vel faa det væsentlige deraf selv om Banken traadte i Likvidation.

Det er altsaa min Mening, at vi for at faa Sundhed i disse Forhold vel maa vogte os for at slæbe nogle indbildte Værdier over i den nye Bank. Vi maa have disse Tab skrevet af. Det kan ikke nytte, at det skal hedde sig, at der i den nu vel snart for tredje Gang rekonstruerede Landmandsbank er en Præferenceaktiekapital paa 100 Mill. Kr. og en Garantifond paa 30 Mill. Kr., naar ikke en eneste Øre af det er til Stede og heller ikke kan ventes at komme til Stede i en nogenlunde overskuelig Fremtid. Det kan jo lige saa godt gaa ned ad Bakke for Landmandsbanken, som det kan gaa op ad Bakke, og i Tider som disse ved vi, at det kan gaa svimlende hurtigt ned ad Bakke, men det gaar virkelig langsomt op ad Bakke, saa det kan ikke hjælpe at regne med, at noget af dette er til Stede, thi det er tabt. Jeg synes derfor, man skal gaa til Overvejelse af, hvordan denne Sag skal ordnes paa det Grundlag, at vi rydder Tomten og søger at bygge et nyt Hus op, som kan staa paa fast Grund og blive staaende. Men vi regner ikke med indbildte Værdier og genopbygger en Landmandsbank paa Flyvesand, saaledes at den om kortere eller længere Tid igen er brudt sammen og vi skal have en fjerde Forhandling om Landmandsbanken.